

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 195. szám

2009. március

Napfény – tavasszal

A napfény újra győzött!

Tegnap még hóbuckák csúf, piszkos dombjai között

keresgéltük az utakat,

és fáztunk, és reménytelenül

tekingettünk egymásra és a jövőbe,

hogy vajon lesz-e újra drága, zöld tavasz.

Ma eljött a várva várt.

Hó már csak itt-ott lapul szégyenkezve,

kerítés tövén, fénytelen, mérges zugokban,

aztán az is eltűnik végleg,

és holnap itt minden zöld lesz.

A zöld azt mondja: bízzál és remélj!

Aggódni oktalanság.

A napfény mindig győz.

Jöhet harmincfokos hideg és

méteres hótakaró és hónapokig tartó,

szijas, kemény zimankó,

a napfény minden tavasszal diadalt arat.

A napfényt nem lehet legyőzni!

(Gerzsenyi Sándor)

Bálványok

Egy misszionárius vett egy kis bronzal bevont kutyaszobrot, amit magával vitt Burmába a missziós munkaterületére. A kis kutyafigurát egy feltűnő helyen állította fel a háza előtt. Az emberek elkezdtek kérdezgetni:

- Miért állítottad az ajtód elé ezt a kutyát?

- Azért, mert gyakran egyedül vagyok itthon és szükségem van egy kutyára, hogy megvédjen.

Az emberek elkezdtek ezen nevetni és azt mondták:

- De a te kutyád nem lát, nem hall, nem tud ugatni és harapni sem. Hogyan tudna akkor megvédeni?

- Aha - mondta a misszionárius - és miből vannak készítve a ti bálványaitok? Fából, kőből, különböző fémekből. Nem látnak, nem hallanak, nem jelentenek többet, mint az én bronzkutyám. Ti pedig meghajoltok előttük, imádkoztok hozzájuk és azt mondjátok, hogy a bálványaitok megvédenek benneteket. Hányszor mondtam már nektek, hogy Isten, aki a mennyben van, egyedül Ő az igaz Isten, egyedül Ő képes megvédeni a gonosztól! Ő a Fiát adta azért, hogy aki hisz Őbenne, örök élete legyen!

A misszionárius szavai után az emberek hangtalanul széteszlottak. De minden alkalommal, amikor a bálványimádó bennszülöttek elmentek a ház előtt, a bronzkutyát ezt "mondta" nekik:

-A ti bálványaitok éppen olyanok, mint én!

Talán sokan azt gondolják, ez nekünk nem mondhat semmit. Mi nem vagyunk bálványimádók. Valóban nem?? A pénz, a siker, a becsvágy, a jólét és a hatalom vajon nem a bálványaink, amelyek fogva tartanak és megakadályoznak abban, hogy az Élő Istennek szolgáljunk?

A Thesszalonikaiak megtérése tökéletes fordulat volt, amiről így olvasunk: "...hogymiként tértek meg a bálványoktól az Istenhez, hogy az élő és igaz Istennek szolgálatot, és várjátok a mennyből Jézust, az Ő Fiát..." (1.Thesz.1:9-10.)

Isten megismerhetővé teszi magát Fia, Jézus Krisztus által, aki a benne hívőket megszabadítja bűneikből, új és örök életet ad nekik, és amikor majd visszajön, magához veszi őket.

Imádkozzunk egy lepra nélküli világért!

A magyarországi lepramisszió 1974-ben alakult meg. Alapítója és vezetője Dobos Károly református lelkész volt.

Szervezetünk 2000 óta tagja a Nemzetközi Lepramissziónak. Szolgálatunk ökumenikus. Munkánkat a Nemzeti Bizottság felügyeli, melynek 6 tagját a Magyarországi Református-, Evangélikus-, és Baptista Egyház vezetői delegálják egyenlő számban.

Jézus parancsának értelmében (Mt. 10:8.) a lepra misszió célja a világ számos országában – elsősorban Indiában – élő mintegy 6 millió leprás beteg gyógyítása, rehabilitációja, a gyógyultak és családtagjaik oktatása, szakmára tanítása, munkahelyek teremtése, otthonhoz juttatása. Ezekre a célokra gyűjtünk és továbbítunk adományokat.

„Kedves imádkozó barátaink és kollégáink!

Az elmúlt év nagy kihívás volt a Lepramisszió minden tagországának vezetője számára. Megfogalmaztuk a partnerség főbb pilléreit: a tiszteletet, nyitottságot, a bizalmat, az egymástól való függőséget. Kérem, hogy miközben majd naponta olvassák az imatémákat, ne feledkezzenek meg imádságaikba foglalni a globális partnerség működését sem!

Köszönöm, hogy csatlakozik az ötvennél több tagország imádkozó seregéhez, és rendszeresen imádkozik a Lepramisszió szolgálatáért, minden egyes munkatársunkért és főleg azokért, akikért vagyunk: a leprabetegekért. Isten áldását kérem életére.

Geoff Warne,
a Nemzetközi Lepramisszió főigazgatója”

(Részlet a lepramisszió nemzetközi főigazgatójának köszöntőjéből)

Én is hálás vagyok Istennek! A testvéreknek is akik kitartóan, hosszú idő óta szívükön viselik a lepramisszió terheit és áldásait. A pólyakötést, bélyeggyűjtést, anyagi áldozatokat gyülekezetünkben – ki-ki hozza idejét a segítségben.

Adjunk hálát azokért, akik gondozzák, s főleg gyógyítják - testileg és lelkileg - a lepra betegségében szenvedő embertársainkat.

Az Úrnál van a csoda! - ha a leprabetegség lassan-lassan megszűnik, majd elmúlik. Imádkozzunk egy lepra nélküli világért!

Selmeczi Zoltánné

Érdekes

Érdekes, hogy egy ötezres milyen soknak tűnik, ha elviszed a gyülekezetbe, *de milyen kevésnek, ha a Corába mész ...*

Érdekes, hogy milyen soknak tűnik, ha egy órán át Istennek szolgálunk, *de milyen rövidnek egy hatvanperces kosármeccs ...*

Érdekes, hogy milyen hosszú a pár óra, ha a gyülekezetben vagyunk, *de a moziban mindig olyan gyorsan eltelik az idő ...*

Érdekes, hogy amikor imádkozunk, semmi sem jut eszünkbe, *de ha egy barátunkkal beszélgetünk, nincs gondunk a szavakkal...*

Érdekes, hogy ha egy meccsen hosszabbítanak, a közönség lelkesedése határtalan, *ha viszont a prédikáció hosszabb egy kicsit, a legtöbben panaszkodunk ...*

Érdekes, hogy néha milyen nehéz egy fejezetet is elolvasni a Bibliából, *egy bestsellert viszont le sem tud tenni az ember...*

Érdekes, hogy az emberek a koncerteken vagy a meccseken tolonganak az első sorban lévő helyekért, *a gyülekezetben viszont a hátsó sorban lévő székekért megy a versenytetés ...*

Érdekes, hogy fenntartás nélkül elhisszük azt, ami az újságban áll, *de megkérdőjelezzük azt, amit a Biblia mond...*

Érdekes, hogy mindenki a mennybe akar jutni, *feltéve, hogy nem kell hinnüük, gondolniuk, mondaniuk vagy tenniük semmit...*

(-net-)

Ézs. 61:1.: "Az Úr Isten lelke van én rajtam azért, mert fölkent engem az Úr, hogy a szegényeknek örömet mondjak; elküldött, hogy bekössem a megtört szívűeket, hogy hirdessek a foglyoknak szabadulást, és a megkötözötteknek megoldást;"

Ezeket az Igéket mondta Jézus a zsinagógában. Jézus olvasatában ez a sokszor felolvasott ige életre kelt. Ezt onnan tudjuk, hogy a hallgatóság reagált a felolvasott szakaszra. Igaz, nem úgy ahogy kellett volna. Jézust meg akarták kövezni. *Elutasították Jézust, vele együtt a megoldást.*

Napjainkban egyre több olyan emberrel lehet találkozni, aki nem leli örömét az életben, vagy ha esetleg néha öröme van, az is hamar elszáll. Sokan úgy gondolják, szabadok, mindent megtehetnek. Azonban hamar rá kell döbenniük, rabjai a munkának, a szenvedélyeknek, szokásoknak. Aztán sokan vannak olyanok, akikre azt mondják: „Jól elbánt velük az élet!” Teljesen reményvesztettek. *A legszörnyűbb az, hogy nem látják, segítségre szorulnak.*

Az alábbi történet nagyon mély benyomást keltett bennem:
A bölcs rabbit megkérdezi a tanítványa:
– Rabbi, miért van az, hogy ha valaki a szegényhez fordul, az segít, ha tud, de ha a gazdaghoz fordul a bajával, az meg sem látja. Azt mondja a bölcs:
– Lépj az ablakhoz, nézz ki. Mit látsz?
– Utcát, jövő-menő emberekkel, állatokkal, járművekkel.
– Most lépj a tükörhöz. Mit látsz?
– Csak magamat.
– Látod, az ablak is üveg, a tükör is üveg, csak a hátán van egy kis ezüstréteg. De az már elég ahhoz, hogy az ember semmi mást ne lásson tőle, csak saját magát. A tükör egyik tulajdonsága, hogy visszatükrözi azt, ami előtte van. A külsőről, a tükör minőségétől függően, többé – kevésbé hiteles képet ad. Nagyon sok embernek ez éppen megfelel. Ha nem, igyekszik mindent megtenni azért, hogy a visszatükrözött kép minél szebb legyen. Még akkor is, ha az nem hiteles, ha az nem természetes. A tükörnek azonban van egy lényeges jellemzője. Arról, mi van a bensőben a tükör nem ad

képet. Talán ezért is szeretik sokan a tükörben nézegetni magukat. Félő, hogy ha képet adna, össze lenne törve, mert nem illik bele az általam felállított „imídszbe”.

Nos talán ideje lenne ellépni a tükörtől. Ideje lenne valami másra nézni. Sőt! Valaki másra. JÉZUSRA! Az egyetlen olyan személyre, aki nem csak hiteles képet tud adni rólad, hanem a bensődbe is belelát. És nem csak, hogy belelát, megoldást is tud adni életed problémáira.

Kedves Testvérem!

Te most hol állsz? Lépj el a tükörtől!

Nézz Jézusra! Arra a Jézusra, aki a Te megtört szívedet be szeretné kötni. Az élet olyan sok terhet rakott rád. Esetleg elhagytak szeretteid. Csalódást okoztak barátaid. Nincs munkahelyed. Nincs mibe kapaszkodnod. *Kérlek! Lépj el a tükörtől! Mert ha csak magadat nézed, nem találod meg azt, Aki tud segíteni.*

Kedves Testvérem! Te, aki fogoly vagy! A bűneid jogos büntetését hordozod, de már bele roskadsz. Ott állsz a tükör előtt és sajnálkozol magadon, sajnálkozol azon, hogy mi lesz veled. Lépj el a tükörtől és nézz Jézusra! Arra, Aki ki akar szabadítani. Ő a bűneidért halt meg a golgotai kereszten, azért, hogy neked ne kelljen bűnhődnöd!

Kedves Testvérem! Olyan dolgok kötözik az életedet, amik nem engednek Téged már a szeretteid közelébe sem. Egyre távolabb kerülsz mindenkitől. Ott állsz a tükör előtt és látod a rideg valóságot. Látod a nyomorodat, látod azt, hogy nem tudsz megszabadulni a szenvedélyeidtől, a szokásaidtól. Már megszoktad a látványt, már bele is „nyugodtál”. Hiszen ezektől nem lehet megszabadulni! És ezt sugallja az is, aki visszanéz a tükörből. *Vigyázz! A tükör becsap.* Ez a rideg valóság nem kell, hogy a te végső sorsod legyen.

Testvérem! Fordulj el a tükörtől! Lásd meg Te is Jézust, Aki föl akar oldozni a megkötözöttségeidből.

(Kondacs Gábor - ÉK melléklet)

Bálint György, az ország gazdája

Hazánk legismertebb gazdája díjat kapott A Hajléktalan Emberért Közalapítványtól. Abban segédkezett, hogy Tarnabodon otthonra leltek, s ne jussanak ismét az utcára, ha már egyszer fedél kerülhetett a fejük fölé. És ahhoz ad jó tanácsokat immár negyedik esztendeje az idén kilencvenéves Bálint György, miként műveljék kertecskéiket. Így találkozott vele BÁNYAI GYÖRGY.

Kertvárosban lakik, naná. Pont ő ne ott lakna, Bálint, az ország főkertésze? Mintha ez természetes volna. De huszonöt évig nem volt kertje, 1948-tól 1973-ig.

Attól fogva Balatonfüreden töltötte minden szabadidejét családjával, második, korán elhunyt feleségével s korábbi házasságából származó gyermekeivel. Egy elvadult telekből maguk alakíthatták ki helyi birodalmukat: volt veteményes, gyümölcsfa, virág, sok fény. És szőlő. Ehhez kapcsolódott az ötödik foglalkozási ág: a feldolgozás a pincében. *Kisember kiskertje*

A hetvenes évek elején már a Kertészet és Szőlészet című lap főszerkesztője volt Bálint gazda. Kéthetenként jelent meg az az újság, aztán hetente, fénykorában hetvenötezer példányban is. Elsősorban a kisemberekhez, a kis-kertek művelőihez szólt.

„A hatvanas évek közepétől mind többen juthattak kerthez, hobbitelekhez. A lap főleg nekik szólt. Nem mindenki örült azonban az újság népszerűségének, egyáltalán, ennek a folyamatnak, mondván, ha az ember visszavonul kis »birtokára«, az elfordítja őt a politikától.”

Ennek dacára – vagy éppen ezért – mind népszerűbb lett ez a fajta foglalatosság s vele együtt az újság. De Bálint György is, már nyugdíjba vonulása után, persze főként a televízió révén.

„1981-ban indult az Ablak. Amikor először mentem be a tévébe megbeszélésre, kolléganőm felkiáltott: maga lesz a Bálint gazda! De nem volt ez olyan egyértelmű. Ugyanis a Szabad Európa Rádióban volt már egy Bálint gazda, Czupy Bálint. A műsor főszerkesztője tehát felhívta Lakatos Ernőt, az MSZMP KB agitprop osztályának vezetőjét, aki semmi ki-

vetnivalót nem látott abban, hogy engem is így szólítsanak.”

Így Bálint Györgyöt ismét gazdának nevezték. Mint 1948-ig, s ahogy apját és nagyapját. Ez hagyomány.

Kulákként a listán

Gyöngyös a szülőhelye. Halmaj a szülőföldje. Apjáé és annak előtte nagyapjáé. A nagyapa alapozta meg a halmaji birtokot, a fia tovább virágoztatta, 1942-ben bekövetkezett halálával szállt át a gazdálkodás felelőssége Györgyre, akit családfenntartóként nagykorúsítani kellett, hisz akkor annak huszonnégy év volt a korhatára. Így csak később hívták be munkaszolgálatra, de azért behívták.

Mauthäusen következett, majd a háború utolsó napjaiban Gunskirchen. Onnan néhány fogolytársával sikerült megszöknie, még időben, mert az ottmaradtak nagy részét meggyilkolták.

Megmenekülvén egy amerikai táborba került az ausztriai Welsben, onnan küldték a Bad Schallerbach-i szanatóriumba. Fagyott lábbal, negyvenhárom kilósan.

Egy szelíd mosolyú apáca, Annunziata nővér gondozta hetekig. Sokat beszélgettek. A község plébánosával szintúgy, aki felajánlotta: vegye fel a katolikus vallást. Megtörtént.

„Két dologhoz lettem hűtlen életemben. A nevemhez és a vallásomhoz. Braunból Bálint lettem, zsidóból katolikus.”

Földközelben

A földhöz viszont következetesen ragaszkodott. Már amíg és ahogy lehetett. Előbb összezsugorodott a birtok, rögtön a háború után, az általános földrendezés folytán. Két-száz hold maradt. Az se sokáig. Előbb – érzékelvén, hogy egyéni gazdálkodóként nem tarthatná meg földjét – szövetkezetet akart alapítani, de akkor az még nem volt divat. A párttitkár sem örült az ötletnek. Aztán – midőn kuláknak nyilvánították egykori középirtokosként, s a maradék gazdaságot is kivették a kezéből – Budapestre költözött albérletbe ifjú nejével. Őt még a háború előtt ismerte meg. Visszatérvén össze is házasodtak, elváltak, majd ismét megházasodtak, s megint elváltak.

Első feleségétől született fia, János.

A nehéz esztendőben – a legnehezebbekben már túl voltak – kertgondozóként kereste kenyerét Bálint György, főként Pesterzsébeten. Később a Mányi Állami Gazdaságba került – „protekcióval” – segédagronómusnak, majd főagronómus lehetett. Ötvenhat forró napjaiban a munkástanács választotta meg. Megúsztatta annyival, hogy néhány hónap múlva leváltották.

Mindig is földközeli maradt – leszámítva egy rövidke minisztériumi s az Állami Biztonsítónál töltött szakaszt –, a szó átvitt és valódi értelmében egyaránt. Tudományosan is előbbre léphetett volna, ha egy akadémiai potentát a korszellemnek megfelelő indoklással nem teszi taccsra a dolgozatát. Készt a kandidátusi, de meglett.

A rendszerváltás után a szabad demokraták keresték meg. („Mindig közel állt hozzám a liberalizmus, a szolidaritás, a tolerancia.”) Örült, amikor Magyar Bálint 1994-ben felkérte, legyen Érd, Diósd, Százhalombatta képviselőjelöltje. És honatya lett, pártjának egyik agrárszakértője. Ma is aktív, tagja az országos tanácsnak. Fájlalja, hogy az SZDSZ „nem olyan már, mint régen”. És hogy nem hallgattak rá, amikor arról gyözködte őket, milyen fontos a mezőgazdaság.

Szoba a kekszgyárban

A föld az élet. Egy új élet reménye. Négy éve (a Rotary Club tagjaként) értelmes munkát keresve beszélt Vecsei Miklóssal is, aki miniszteri biztosként foglalkozott a hajléktalanok ügyével. Ma a Máltai Szeretetszolgálatnál teszi ezt. És amikor kísérletképpen Tarnabodra költöztettek pár hajléktalant, hogy ott megkapaszkodjanak, talpra álljanak, Bálint gazda vállalta, hogy megtanítja őket a gazdálkodás alapjaira. Rendszeresen lejár hozzájuk, előadásokat tart, tanácsokkal szolgál. Ezért „A hajléktalan emberért” elnevezésű az az elismerés, amelyet évente ítélnék oda. Negyedikként kapta meg.

Haza is hívták, Halmajugrára. Kekszgyár működött a szülői házban. Igazgatója, Olga Pavlova – egy magyar férfi orosz neje – felújíttatta, irodává alakíttatta, emeletet is húznak majd rá, ahol lesz egy szoba is, amelyet Gyuri bácsinak tartanak fenn.

„Legutóbb, amikor otthon jártam, még ráismertem egy-egy zugra. Leültem az ablak elé, néztem a Kékes tetejét és a régi kovácsoltvas

kilincseket. Mint gyerekkoromban.”

Most Sashalmon lakik, harmadik feleségével. Bálint gazda csaknem nyolcvanéves volt, amikor megházasodott. Nejevel kertvárosban él. Naná.

(168 Óra Online)

"Isten csodásan működik."

Egy királynak volt egy minisztere, aki minden alkalmas és alkalmatlan helyzetben azt mondta: "Isten csodásan működik." Egy idő után a király olyan sokszor hallotta ezt a mondatot, hogy már elege lett belőle. A király és minisztere vadászatra indultak. A király lőtt egy szarvast. Mindketten éhesek voltak, így tüzet raktak és megsütötték. A király nekilátott az evésnek, de a nagy sietségében levágta egy ujját. A miniszter most is azt mondta: "Isten csodásan működik."

A királynál most már betelt a pohár. Elbocsátotta miniszterét és megparancsolta neki, hogy tűnjön el a szeme elől. A miniszter elment. A király, a szarvas-sülttel jóllakva, elaludt. Vad rablók, Kali istennő imádói törtek rá. Megkötözték, fel akarták áldozni istennőjüknek - majd elfogyasztani. De az utolsó pillanatban észrevette egyikük, hogy a királynak hiányzik egy ujja. A rablók tanácskoztak, és úgy találták: "Ez az ember nem tökéletes. Hiányzik egy testrésze. Istennőnk csak tökéletes áldozatot kaphat." Így futni hagyták.

A király visszaemlékezett minisztere szavaira: "Isten csodásan működik." És megértette, hogy ebben az esetben is igaza volt. Bűnösnek érezte magát, hogy száműzte, és megparancsolta, hogy keressék meg. Hosszú idő után rátaláltak. A király bocsánatot kért tőle és kérte, álljon újra szolgálatába.

A miniszter azt válaszolta: "Nem kell bocsánatot kéred. Hálás vagyok, hogy elküldtél magadtól. Különben engem áldoztak volna fel a rablók. Nekem megvan minden ujjam. Isten csodásan működik."

(-net-)

Gáspár Laci imádkozott, hogy egyszer lábára álljon!

Nem biztos, hogy valaki hisz Istenben, azért mert vallásos

Azt a szót, annyira nem szoktam használni, hogy vallásos vagyok, inkább azt, hogy hiszek Istenben. Nem biztos, hogy valaki hisz Istenben, azért mert vallásos. Van olyan, hogy megkeresztelik őt kiskorában, abban nő fel, hogy vallásos, úgy van nevelve, hogy eljárnak a templomba, hittanra, bérmálkozott, de attól még nem biztos, hogy hisz Istenben. Ezt én a saját tapasztalatomból is el tudom mondani. Akit nem ismersz, abban hogy hiszel?

Találkoztam azzal az erővel...

Tizenhárom vagy tizennégy éves lehettem, amikor elmondhatom azt, hogy találkoztam Istennel és találkoztam azzal az erővel, ami Isten. Ez nem hirtelen jött, hanem szépen eljutottam odáig, hogy már itt állok az ajtó előtt, és most már vagy bemegyek - vagyis kinyitom a szívem kapuját, és befogadom az Urat -, vagy pedig tovább kikötöm magam, hogy ez még mindig nem igaz. Hála Istennek nem ez történt.

Begipszelték, sínbe tették...

Nagyon-nagyon szerettem diszkóba járni. Bele voltam örülve a bulikba meg a diszkóba, nagyon szerettem táncolni. Annyira végem volt a diszkóért, hogy ha a barátaim elmentek és engem nem vittek, hát én olyan letargiába meg olyan epekedésbe estem otthon, hogy azt el nem tudom mondani. Egyszer a diszkóban történt velem egy olyan, hogy táncoltam - mellettem brékelték -, és valahogy úgy összeakadt a lábunk, hogy kifordult a térdem. Másnap már nem tudtam járni, mert úgy bedagadt, hogy minden második nap kellett vinni, lecsapolni a gennyes vért belőle. Begipszelték, sínbe tették, és két hónap múlva azt mondták az orvosok, hogy meg kell műteni.

Nem tudtam, hogy hova imádkozzak, meg hogy kihez...

Mielőtt ezt mondták nekem, hogy meg kell műteni, én már nagyon sokat imádkoztam otthon. Kértem Istent. Nem tudtam igazából,

hogy hova imádkozzak, meg, hogy kihez, de imádkoztam, hogy valahogy Isten, ha van, akkor hallgasson meg, most szükségem van rá. Nem akarom, hogy megműtsenek. Nem akarom, hogy a lábammal mindig gond legyen. Valahogy nem akartam ezt elhinni. Pont, amikor otthon feküdtem így, akkor este leadták a Jézus életét a Máté evangéliumából. Ezt végignéztem, és a végén volt egy ima, soha nem felejttem el. Úgy volt az ima, hogy: Uram Jézus, szükségem van rád, köszönöm, hogy meghaltál érttem a kereszten. Most kinyitom életem kapuját, és befogadlak, mint Uramat, mint megváltómat. Te tégy azzá, amiről te akarsz, hogy legyek... Szóval egy ilyen megtérő ima. És akkor befogadtam a szívembe az Urat, Jézust, és hittem benne, hogy tényleg ő az Isten fia és hogy ő a gyógyító.

Kétségbeesetten hittem...

Amikor elvittek az orvoshoz, azt mondta nekem, hogy meg kell műteni, és utána majd egy gépet tesznek rá, amivel tudom állítani, hogy mennyire hajoljon a térdem, és majd annak a segítségével fogok tudni rendesen járni. Erre én azt mondtam az orvosnak: Én az Úrban hiszek, az Úr engem meggyógyít. Én Istent kértem, és ő megadja a gyermekeinek azt, amit ők kérnek. Szóval ennyire hittem benne, de igazából kétségbeesetten hittem. Mondta az orvos: Fiam, hát ezt nem lehet, meg kell műteni! De mondom: Had menjek gyógytornára! Mondta: Hogy mész gyógytornára? Először meg kell műteni, és majd utána megyünk gyógytornára. De nem, én most akarok menni, és látta az orvos, hogy mennyire elszánt vagyok, és azt mondta, hogy: Jó, kapsz két hetet, de ha nem gyógyul a lábad, akkor ígérd meg, hogy megműtjük. Jó, mondom, ok.

Dicsőség:

Két hétig mehetek gyógytornára, biztos, hogy meg fog gyógyulni. Isten meggyógyít, Jézus meggyógyít. Az az igazság, hogy két hét múlva - annyira nagy akaratom volt, meg annyira nagyon hittem, meg annyit imádkoztam -, a gyógytornán a szobabiciklit, már át tudtam tekerni. Aztán amikor visszamentem az orvoshoz, akkor nem akarta elhinni, hogy már bírom mozgatni, bírok már sántikálva járni. Sőt még felfektetett, és mondta: De ez neked mindig ki fog fordulni, ez nem létezik. És nyomogatta a

térdemet, hogy majd ki fog fordulni. És nem fordult ki. Onnantól kezdve, dicsőség az Úrnak, hála Istennek, nagyon sok év eltelt, nem volt gond a térdemmel.

Igazából a legeslegnagyobb élmény szerintem az embernek a Földön azaz érzés, amikor megérzi azt - van olyan pillanat -, hogy na most Isten itt van velem, és amit most én akarok csinálni, azt nem azért csinálom, mert én akarom - Isten akarja, hogy csináljam, és már előre tudom, hogy az áldott lesz -. Amikor az ember megtalálja az utat, azon a legjobb járni. Nem mindig könnyű, sőt, nagyon sokszor nagyon nehéz. Ha mi emberek nem gátoljuk, amit Isten akar, hanem engedjük, hogy minket használjon fel, az a legjobb érzés. Most nagyon jó érzésem van.

(sztárportré.hu)

A hálás madár

- Lelövöm a Mátyást! – jelentette ki a vadász egyik kora reggel. A Mátyás, vagyis a szajkó olykor-olykor állítólag ellopta a házi állatok tojásait. A vadász ugyanis rá gyanakodott. A tojást persze ellophatta a nyest, amelyik éjjelente a padláson szokott hancúrozni. Néha még az erdei sikló is eszik tojást, ha rábukkan, de lehetett a menyétke is. A vadász azonban csak a Mátyásra haragudott. Vállára akasztotta az íját, vesszőket tett a tegzébe és elindult az erdő felé. A bokrok sűrűjébe bújt és leste, mikor röppen fel a Mátyás, hogy átszálljon a kistréten.

Még el sem párolgott a könnyű hajnali köd, az állatok lassan kezdtek visszahúzódni a sűrűbe az éjszakai legelés vagy vadászat után. Észre is vették a vadászt és megijedtek: ilyen szép nyári napon kire vadászik? Lapultak és figyeltek, vajon merre fogja irányítani a nyílvevőt? Amikor a szajkó kirepült a sűrű lomb közül, a vadász megfeszítette az íját, de a madár váratlanul egy gyors kanyarral visszaszállt a fa koronájába. Az állatok ebből megértették, hogy a vadász a Mátyásra akar lőni. – Már ezt ők nem fogják hagyni! Közelebb és közelebb lopkodtak a vadászhoz

z. A róka a jobb oldala felé, a borz a bal oldalá-

hoz közel. Az őzbak a vadász háta mögé került. A fácán és a fogoly a borz mellett figyelt. Ekkor meghallották a Mátyás rekedt kiáltását és gyors szárnycsapásait. Látták, ahogy a vadász ismét céloz. A szajkó épp a kistrét fölé ért. Ekkor a róka elvakkantotta magát, a fácán nagyot rikkantott, az őz pedig két hatalmas szökelléssel a vadász mögött termett és lendületből úgy fellökte, hogy a lábai csak úgy kalimpáltak a levegőben! A nagy zajra megriadt a szajkó, rikácsolni kezdett, aztán, mikor egy kissé lehiggadt, megértette, hogy az erdő állatai megmentették az életét.

Ettől a naptól fogva ő is éberem őrökdi a többi állat felett. Gyakran láthatod az erdő szélén. Erős, nagy fejét, szép barna tollát, a szárnyakon a kék-fehér pettyeket. A hangját is gyakran hallani. Ha valami gyanúsat észlel, vagy vadász közelít vagy elvadult macska garázdálkodik, azonnal felhangzik a kiáltása:

- Vignyááázzz!! Vignyááázzz! Itt a Mátyááááás!!! Az állatok pedig azonnal megértik, hogy veszély közeledik.

Így lett a Mátyás-madárból az erdő őre. Mindörökké hálás az erdő lakóinak azért, mert megmentették az életét.

(Szibériai mese K. Zs. gyűjtése)

1 + 1 %

**A Magyarországi Baptista Egyház
technikai száma: 0286**

**A Baptista Szeretetszolgálat Alapítvány
adószáma:
18485529-1-07**

**A Jó Pásztor Közhasznú Alapítvány adó-
száma:
18696619-1-13**

**A Napsugár Gyermekektől Közhasznú
Alapítvány adószáma:
19175955-1-13**

FAKANÁL

Mézes csülök

Hozzávalók: 1 csülök (kb. 1,5 kg), só, durvára őrölt bors, 2 db húsleveskocka, 4 gerezd fokhagyma, 1 kk. gyömbér, 3 szem csillagánizs, 4 szem szegfűszeg, 1 kk. fahéj, 6 szem fekete bors, 8 evőkanál olaj, 5 dkg méz, 1 kk. currypor, 3 dl száraz fehérbor

Elkészítése:

A csülköt megtisztítjuk, megmossuk, majd a bőrét éles késsel kockásan bevagdossuk. Sóval és őrölt borssal bedörzsöljük, majd letakarva 1-2 órára a hűtőszekrénybe tesszük. Egy nagyobb lábasban kb. 4 liter vizet felteszünk a tűzre, belemorzsoljuk a leveskockákat, sózzuk, tört fokhagymával, gyömbérrrel, ánizzsal, szegfűszeggel, fahéjjal és szemes borssal fűszerezzük. Amikor a leves felforrt, beletesszük a csülköt és kis lángon puhára főzzük (kb. 2 óra).

Közben az olajat, a mézet, a curryt és a bort összekeverjük, és állni hagyjuk. Amikor a csülök megfőtt, olajjal kikent tepsibe fektetjük, és a mézes mártással kengetve minden oldalát ropogósra sütjük. A tepsibe ízlés szerint rakhatunk a csülök mellé szeletelt paradicsomot, pár fej fokhagymát, kari-kára vágott paprikát is, ezek sütés közben a pecsenyelében nagyon finomra párolódnak. Amikor a csülök megsült, a pecsenyeléből kiemelt sült zöldségekkel együtt tálaljuk.

Vicces?

Gyerekek a szeretetről

"Amikor szeret valaki, akkor máshogy mondja ki a neved. Valahol érzed, hogy az ő szájában biztonságban van a neved." *Zsolti - 4 éves*

"A szeretet az, amikor az étteremben odaadod másnak a sült krumplidat, anélkül, hogy te kérnél az övéből." *Kriszti - 6 éves*

"Ha jobban szeretnél szeretni, akkor egy olyan baráttal kezd, akit utálsz." *Nikolett - 6 éves*

"A zongoravizsgámon egyedül voltam a színpadon és nagyon féltem. Odanéztem a közönségre, és apu ott mosolygott és integetett. Csak ő mosolygott. Ezután már nem féltem." *Csilla - 8 éves*

"A mamim jobban szeret engem mindenkinél. Senki más nem ad nekem esti pusztit mielőtt

elalszom."

Klári - 6 éves

"Amikor szeretsz valakit, akkor sokat pislogsz, és apró csillagocskák jönnek ki belőled." *Judit - 7 éves*

"Ha nem gondolod komolyan, akkor nem is kéne kimondanod, hogy szeretlek. De ha komolyan gondolod, akkor szerintem sokszor ki kell mondani. Az emberek hamar elfelejtik." *Júlia - 8 éves*

Alkalmaink

Istentisztelet: minden vasárnap 10 és 17 órákor

Bibliaóra: minden csütörtök 18,30 órákor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör: minden vasárnap 9 órától 10 óráig

Ifjúsági bibliaóra: minden kedd 18,00 órától és vasárnap 9 órától 10 óráig

Ifjúsági énekóra: minden vasárnap 16,00 órától 17 óráig

Felnőtt kiscsoportos biblia tanulmányozás /MKBK/: minden vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: minden csütörtök 19,30 és vasárnap 18,30 órától

Úrvacsora: Minden hónap első vasárnapján a 10 órákor kezdődő Istentisztelet második felében

Közös imaóra: Ünnepi Istentiszteletek előtt 9 órától 10 óráig (Karácsony, Húsvét, Pünkösöd, Hálaadónap)

Sakk szakkör Minden hónap első vasárnapját követő hétfő 17 órától

Előljárósági megbeszélés: Minden hónap első vasárnapját követő szerdán 18 órától

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58. Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: **Dr. Almási Mihály**
Pesterzsébet, Ferenc u.3.
Telefon: 283-14-13

Gyülekezetvezető: **Laczkovszki János**
Telefon: 285-25-97

Gondnok: **Császár Sándor**
Telefon: 284-46-04

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: **dr. Almási Mihály**
Szerkesztő: Máté Dániel mate.dani@freemail.hu, Máté Daniella,

Technikai szerkesztő: Lesták Károly

Honlap: www.erzsebet.baptist.hu